

اشاره: محاصره کامل غزه توسط رژیم اسرائیل از مارس ۲۰۲۵ (اسفند ۱۴۰۳) اعمال شده که عملاً ورود غذا، دارو، سوخت و کمک‌های حیاتی را متوقف کرده است. این محاصره همراه با تخریب عمدی ناتوایی‌ها، انبارهای غذا، مزارع کشاورزی، نیروگاه‌ها و منابع آب، شش‌رطبی را به وجود آورده که بیش از ۹۰درصد کودکان زیر پنج سال در غزه دچار سوءتغذیه، کم‌خونی و ضعف سیستم ایمنی شده‌اند. اتحادیه اروپا، دفتر حقوق بشر سازمان ملل و عفو بین‌الملل هشدار داده‌اند که محدودیت‌های خشونت‌آمیز و مسدودسازی کمک‌های انسانی «استفاده از گرسنگی به‌عنوان روش جنگی» است و ممکن است جنایت جنگی یا حتی نسل‌کشی محسوب شود، چراکه هدف آن نابودی تدریجی یک جامعه تاریخی بوده است. در نتیجه، میلیون‌ها نفر در شرایط اضطراری غذایی قرار دارند، و بیش از ۴۷۰۰۰۰ نفر– به‌ویژه کودکان– به وضعیت نزدیک به قحطی کشیده شده‌اند، در حالی که مرگ‌های مرتبط با گرسنگی روزانه در حال افزایشی ناگهان است. گزارش‌های بین‌المللی نشان می‌دهند که تنها در ماه ژوئیه ۲۰۲۵ (تیر ۱۴۰۴)، دست‌کم بیش از ۱۰۰ نفر (بیش از نیمی کودکان) بر اثر سوءتغذیه شدید جان باخته‌اند. سازمان بهداشت جهانی تخمین زده است که از مارس تا مه ۲۰۲۵

بست و پنج کشور، که بسیاری از آنها از متحدان اسرائیل هستند، در بیانیه‌ای مشترک اعلام کرده‌اند که «جنگ غزه باید همین حالا پایان یابد». بریتانیا، فرانسه، استرالیا، کانادا و دیگران «قطره‌چکانی‌بودن کمک‌ها» را محکوم کردند؛ روندی که از ماه مه تاکنون به مرگ بیش از ۱۰۰۰ فلسطینی نیازمند کمک منجر شده، در حالی که بیش از ۱۰۰ نفر دیگر نیز– که بیشترشان کودک بوده‌اند– بر اثر گرسنگی جان خود را از دست داده‌اند. در حالی که اوضاع به طرز فزاینده‌ای وخیم

می‌شود، اسرائیل هیچ نشانه‌ای از کاهش نسل‌کشی نشان نداده و با بی‌اعتنایی کامل به نگرانی‌های جهانی در مورد سیاست قحطی تحمیلی خود، با لحن تمسخرآمیز می‌پرسد: «خب، می‌خواهید چه کار کنید؟» در واقع، با وجود محکومیت‌های عمومی بی‌شمار از سوی دولت‌های مختلف طی ۲۱ ماه گذشته، اقدام ملموسی برای توقف نسل‌کشی اسرائیل صورت نگرفته است. برخی از همین دولت‌هایی که بیانیه‌های

اعتراضی صادر می‌کنند، همچنان به اسرائیل سلاح و کمک مالی می‌رسانند و بدین‌ترتیب به کشتار فلسطینی‌ها کمک می‌کنند.

تقریباً دو سال است که شاهد نسل‌کشی‌ای زنده و در حال پیش هستیم. جنایات جنگی توسط روزنامه‌نگاران، گروه‌های حقوق بشری، پزشکان و شهروندان به‌خوبی مستند شده‌اند. شواهد کافی برای بررسی و تحلیل تا دهه‌ها آینده وجود دارد. فعالان و چهره‌های مشهور بارها به جهان غرب یادآوری

تصمیم ترامپ، در کنار خروج از سایر نهادهای بین‌المللی چون شورای حقوق بشر و سازمان جهانی بهداشت، ضربه‌ای دیگر به جایگاه بین‌المللی آمریکا وارد کرد و موجی از واکنش‌های انتقادی را در جهان به‌دنبال داشت. در مقابل، چین با بهره‌گیری از غیبت آمریکا، نقش خود را در یونسکو تقویت کرده و از طریق ابتکارهایی چون صندوق امانی CFIT و نقوذ فرهنگی و فناوریانه خود را در کشورهای آفریقایی و آسیایی گسترش داده است. یونسکو، با از دست دادن یکی از مهم‌ترین منابع مالی خود، با چالش‌هایی چون تعلیق طرح‌ها، کاهش بودجه آموزش دختران در مناطق فقیر و تعدیل نیروی انسانی روبه‌رو شد. در نهایت، این تصمیم بیشتر از آنکه دستاوردی برای آمریکا داشته باشد، جایگاه جهانی واشنگتن را تضعیف و زمینه را برای پیشروی راهبردی چین در ساختارهای بین‌المللی فراهم کرد.

یونسکو، یکی از نهادهای تخصصی سازمان ملل متحد، با مأموریت گسترش صلح، ریشه‌کنی فقر، تحقق توسعه پایدار و تقویت گفت‌وگوی بین‌فرهنگی میان ملت‌ها فعالیت می‌کند. این سازمان تاکنون پروژه‌های متعددی را در کشورهای مختلف، به‌ویژه در قاره آفریقا، از جمله در اتیوپی، جیبوتی و سومالی به اجرا گذاشته است. با این حال، رئیس‌جمهور ایالات‌متحده با توسل به بهانه‌هایی واهی، تصمیم به خروج از این نهاد بین‌المللی گرفته و یکی از مهم‌ترین سازمان‌های تخصصی زیرمجموعه سازمان ملل را با چالشی جدی مواجه ساخته است.

دونالد ترامپ؛ همواره در تقابل با سازمان‌های بین‌المللی
دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، بد طولایی در خروج از سازمان‌های بین‌المللی دارد. او در دوره نخست ریاست‌جمهوری خود (۲۰۱۶ تا ۲۰۲۰) ایالات‌متحده را از شماری از نهادهای بین‌المللی خارج کرد و عملاً در آن سال‌ها، جامعه جهانی را به سخره گرفت. برای نمونه، ترامپ در همین دوره آمریکا را از شورای حقوق بشر سازمان ملل، سازمان جهانی بهداشت و یونسکو خارج کرد. این دومین‌بار است که آمریکا از یونسکو خارج می‌شود. ترامپ در دور نخست ریاست‌جمهوری‌اش نیز، با ادعای «تعصب ضداسرائیلی» این سازمان را ترک کرده بود. این‌بار نیز، وزارت خارجه آمریکا در بیانیه‌ای مشابه، خروج واشنگتن از یونسکو را با توجیهاتی نظیر «رویکردهای اجتماعی تفرقه‌انگیز»، «مغایرت برنامه‌های این سازمان با سیاست اول آمریکا» و «تصمیمات ضداسرائیلی» توجیه کرد. هرچند در ظاهر، این دلایل رنگ و لعاب دفاع از منافع ملی آمریکا به خود گرفته‌اند، اما برای همگان روشن است که ترامپ بار دیگر

اتخاذ شده‌اند، ترامپ را به جایی رساند که برای رضایت دوستان صهیونیست خود، منافع مردم جهان به‌ویژه کشورهای فقیر را زیر پا گذاشته و آمریکا را از یکی از مهم‌ترین نهادهای فرهنگی سازمان ملل خارج کند. گفتنی است آمریکا پیش از این‌س نیز، در سال ۱۹۸۴ و در دوران ریاست‌جمهوری رونالد ریگان، به بهانه نزدیکی یونسکو با شوروی سابق از این سازمان خارج شده بود. ریگان همان رئیس‌جمهوری است که ترامپ در بسیاری از موارد سیاست خارجی، خود را پیرو و دنباله‌رو او می‌داند. **از خشم مکرون تا دوقز دکی صهیونیست‌ها**
آمریکا یک کام دیگر به انزوا نزدیک‌تر شد
دونالد ترامپ، چه در دوره نخست ریاست‌جمهوری خود (۲۰۱۶ تا ۲۰۲۰) و چه

دریچه‌ای به جهان khareji@kayhan.ir

(اسفند ۱۴۰۳ تا اردیبهشت ۱۴۰۴)، هیچ غذایی وارد غزه نشده و کمک‌های محدودی، تنها قطره‌ای در دریای نیازهای انسانی بوده است. آژانس‌های امدادی بیش از ۱۰۰۰ کشته در صف‌های دریافت کمک ثبت کرده‌اند و کودکان زیر پنج سال از ۵۰درصد افزایش در نرخ سوءتغذیه روبه‌رو شده‌اند. بیماری‌های ثانویه مانند اسهال، ذات‌الریه و مشکلات تغذیه‌ای مزمن به علت نداشتن تغذیه مناسب و پاکی آب، تأثیر مرگباری بر مقاومت بدن گذاشته‌اند. در کنار این، زنان باردار و شیرده به طور مستقیمی تحت تأثیر کمبود شدید مواد مغذی قرار گرفته‌اند؛ حدود ۱۷۰۰۰ نفر از آنان ممکن است تا پایان سال دچار سوءتغذیه حاد شوند. تمامی این شواهد نشان می‌دهد یک قحطی ساختگی توسط انسداد سیستماتیک کمک انسانی در جریان است که علاوه‌بر مرگ‌ومیر، نسل آینده را نیز در معرض آسیب دائمی قرار می‌دهد. و در این میان فقط محکومیت زبانی است و کسی کاری برای این مردم نمی‌کند؛ آنهایی که می‌توانند نمی‌خواهند و آنان که می‌خواهند کاری کنند کاری از دستشان برنمی‌آید. شما در سطور پیش‌رو متنی از «میدل‌ایست‌آی» را خواهید خواند که به همین مسئله پرداخته است.

✳️ سرویس خارجی

در برابر نسل‌کشی اسرائیل در غزه سکوت و بی‌عملی مداوم، همدستی است

دموکراسی در میان دشمنان است؛ بلکه چون اسرائیل یک دولت باغی است که در میان سازش‌کارانی احاطه شده که اجازه داده‌اند این فاجعه رخ دهد.

دیپلماتیک، بازداشت جنایتکاران جنگی اسرائیلی در قلمرو خود– که می‌توانند فشار واقعی بر اسرائیل وارد کنند تا نسل‌کشی را متوقف سازد. چنین اقداماتی با افکار عمومی در غرب نیز همخوانی دارد.

نسل‌کشی‌ای هستند که با آن مخالفت می‌کنند. و در گزارشی از کانال ۱۳ اسرائیل افشا شد که دولت بایدن، برخلاف ظاهر، هیچ تلاشی برای پایان دادن به نسل‌کشی در غزه نکرده است– یافته‌ای که چندان

بر نسل‌کشی در غزه نکرده است– یافته‌ای که چندان

اسرائیل با محاصره کامل غزه از اسفند ۱۴۰۳، به طور سیستماتیک غذا، دارو و سوخت را قطع کرده و با تخریب زیرساخت‌های حیاتی مانند ناتوایی‌ها، مزارع و منابع آب، میلیون‌ها نفر را در معرض قحطی و مرگ تدریجی قرار داده است. بیش از ۹۰ درصد کودکان دچار سوءتغذیه شده‌اند و صدها نفر تنها در تیر ۱۴۰۴ از گرسنگی جان باخته‌اند. در حالی که کشورهای غربی بیانیه‌هایی پر از شعار صادر می‌کنند، بسیاری از آنها همچنان تسلیحات و حمایت مالی در اختیار اسرائیل قرار می‌دهند و به این نسل‌کشی دامن می‌زنند. این سکوت و بی‌عملی، شکلی از همدستی است؛ چراکه امکان اعمال تحریم‌ها، قطع روابط دیپلماتیک و بازداشت جنایتکاران جنگی وجود دارد اما اراده‌ای برای آن نیست. اسرائیل با وقاحت به اعتراض جهانیان پاسخ می‌دهد: «خب، می‌خواهید چه کار کنید؟» و این بی‌جرای جهانی، در تناقض کامل با وعده‌هایی است که پس از جنگ جهانی دوم برای «هرگز دوباره» داده شده بود. برای توقف این فاجعه، کنش رادیکال و فشار مستقیم بر دولت‌ها ضروری است؛ زیرا اگر اکنون در برابر نابودی فلسطینیان ایستادگی نشود، دیگر هیچ ادعایی درباره عدالت و حقوق بشر معنایی نخواهد داشت.

تعبیر:برانگیز نیست، چراکه ایالات‌متحده از ابتدای

جنگ، به طور مداوم کمک مالی و تسلیحاتی در اختیار اسرائیل قرار داده است.

این است بی‌رحمی نظم جهانی‌ای که از دل ویرانی‌های جنگ جهانی دوم و با شعار «دیگر هرگز» سر برآورد، نظمی که ظاهراً متعهد به دموکراسی و حقوق بشر بود. اما هنگامی که این نظم نوین جهانی شکل گرفت، نزدیک به یک‌سوم جمعیت جهان هنوز تحت استعمار زندگی می‌کردند و بسیاری از

روز یکشنبه، مقامات بلژیکی دو سرباز اسرائیلی را که متهم به ارتکاب جنایات جنگی در غزه بودند، بازداشت کردند. این گامی در جهت منزوی کردن جنایتکاران جنگی در سطح جهان است. اما این تنها یک گام کوچک است که نیاز به تداوم و شتاب دارد– و بیشتر کشورهای غربی هنوز چنین رویکردی را اتخاذ نکرده‌اند.

در عوض، بریتانیا سرگرم بازداشت معترضان سالخورده است، گویی آنها تهدیدی بزرگتر از

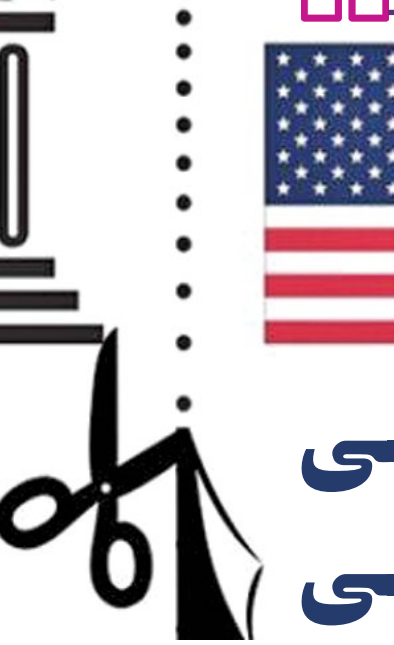
با خروج مجدد ایالات‌متحده از یونسکو، چین با سرعت و تمرکز بیشتری جای خالی آمریکا را در این سازمان پر کرده و فعالیت‌های خود را در سطوح مختلف گسترش داده است. پکن حتی بخشی از بودجه یونسکو را نیز در این مدت تقلیل کرده است.

به عنوان نمونه، از طریق ابتکار صندوق امانی چین– یونسکو (CFIT)، این کشور بودجه قابل‌توجهی را به پروژه‌های آموزشی، علمی و فرهنگی در کشورهای در حال توسعه– به‌ویژه در آفریقا و آسیا– اختصاص داده است.

چین همچنین نقش فعالی در برنامه‌های آموزشی یونسکو ایفا می‌کند، به‌ویژه در حوزه فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) پروژه‌های

چین همچنین نقش فعالی در برنامه‌های آموزشی یونسکو ایفا می‌کند، به‌ویژه در حوزه فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) پروژه‌های

تصمیم ترامپ، در کنار خروج از سایر نهادهای بین‌المللی چون شورای حقوق بشر و سازمان جهانی بهداشت، ضربه‌ای دیگر به جایگاه بین‌المللی آمریکا وارد کرد و موجی از واکنش‌های انتقادی را در جهان به‌دنبال داشت. در مقابل، چین با بهره‌گیری از غیبت آمریکا، نقش خود را در یونسکو تقویت کرده و از طریق ابتکارهایی چون صندوق امانی CFIT و نقوذ فرهنگی و فناوریانه خود را در کشورهای آفریقایی و آسیایی گسترش داده است. یونسکو، با از دست دادن یکی از مهم‌ترین منابع مالی خود، با چالش‌هایی چون تعلیق طرح‌ها، کاهش بودجه آموزش دختران در مناطق فقیر و تعدیل نیروی انسانی روبه‌رو شد. در نهایت، این تصمیم بیشتر از آنکه دستاوردی برای آمریکا داشته باشد، جایگاه جهانی واشنگتن را تضعیف و زمینه را برای پیشروی راهبردی چین در ساختارهای بین‌المللی فراهم کرد.

تصمیم اخیر آمریکا برای خروج از سازمان علمی، فرهنگی و آموزشی ملل متحد (یونسکو) نیز ضربه‌ای دیگر به اعتبار جهانی واشنگتن وارد کرد؛ تصمیمی که نه‌تنها شوک تازه‌ای به افکار عمومی جهان وارد ساخت، بلکه موجی از واکنش‌ها را از سوی رهبران و مقامات بین‌المللی به‌دنبال داشت. اماونل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، که پیش از این نیز در برابر سیاست‌های ترامپ، موضعی دوگانه و گاه انتقادی اتخاذ کرده بود، در واکنش به این تصمیم اعلام کرد: «حمایت بی‌وقفه از یونسکو، حافظ جهانی علم، اقیانوس، آموزش، فرهنگ و میراث جهانی، تداوم خواهد داشت. خروج آمریکا اراده ما برای همراهی با کسانی که ناهادهای بین‌المللی، میدان رقابت را به نفع خود تغییر دهند.

صفحه ۸
پنجشنبه ۹ مرداد ۱۴۰۴
۶ صفر ۱۴۴۷ – شماره ۲۳۹۱۹

آنان با خشونت و وحشی‌گری شدید استعمارگران مواجه بودند. سازمان ملل، که به جنوب جهانی به عنوان معیار اخلاق، حقوق بشر و صلح معرفی شده بود، در واقع توسط همین قدرت‌های استعمارگر ایجاد شده است.

امروز، اسرائیل صرفاً ادامه‌ای است از همین نظم جهانی– در ظاهر مدافع ارزش‌های مدرن، اما در عمل ابزاری برای منافع امپریالیستی غرب. بنابراین جای تعجب ندارد که کشورهای غربی در پشت محکومیت‌های بی‌اثر پنهان شوند، در حالی که تضمین می‌کنند اسرائیل همچنان به ایفای نقش خود در خدمت به منافع آنها در منطقه ادامه دهد. تا زمانی که اسرائیل با فشارهای واقعی دیپلماتیک و مالی مواجه نشود، به دنبال تحقق هدف خود برای پاکسازی کامل فلسطینی‌ها از سرزمین‌شان خواهد بود.

هیچ تغییری با خواش و تمنا حاصل نشده است. اکنون که فعالان به سوی غزه از راه زمین و دریا پیش می‌روند و معترضان در سراسر جهان با خشونت صهیونیستی مخالفت می‌کنند، باید بیندیشیم که جایگاه هر یک از ما در این جریان چیست.

فلسطینی‌ها با بحرانی بی‌سابقه و هستی‌برانداز روبه‌رو هستند. برای پایان دادن به آن، کنش رادیکال لازم است. اقدامات ما– چه تحریم، چه اعتراض، چه لابی‌گری و چه روش‌های دیگر– باید دولت‌ها‌مان را وادار کند تا تحریم‌ها، ممنوعیت‌های تجاری و انزوی دیپلماتیک را علیه اسرائیل اعمال کنند. اکنون که ترس از مواجهه با صهیونیسم فرو ریخته، وقت آن است که فراتر از خود، شغل، پول، دوستان یا تصویر عمومی‌مان بیندیشیم.

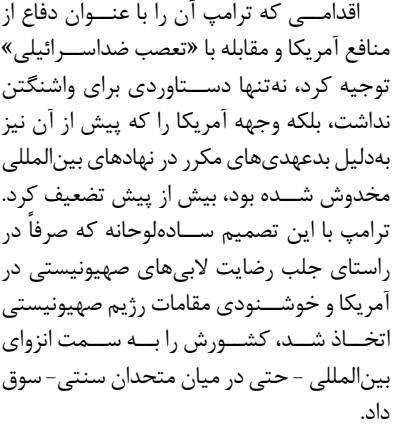
آنان که اکنون سکوت اختیار کرده‌اند، باید به یک واقعیت تلخ پی ببرند: اگر اکنون برای فلسطینی‌ها– مردمی که با نابودی کامل روبه‌رو هستند– ایستادگی نکنید، احتمالاً دیگر هرگز برای هیچ چیز مهمی نخواهید ایستاد.

منبع: میدل‌ایست‌آی

مانند حفاظت از میراث جهانی یا برنامه‌های آموزشی در مناطق بحران‌زده مشارکت داشت. توقف این حمایت‌ها موجب کاهش شدید منابع مالی پروژه‌های حیاتی شد. به عنوان نمونه، برنامه‌های بازسازی میراث فرهنگی در مناطق جنگ‌زده نظیر عراق و سوریه که به کمک‌های بین‌المللی وابسته بودند، با محدودیت‌های جدی مواجه شدند.

از دیگر تبعات خروج آمریکا در آن دوره، متوقف شدن یا کاهش جدی بسیاری از طرح‌های یونسکو بود. برنامه‌های سوادآموزی و آموزش دختران در کشورهای در حال توسعه، به‌ویژه در منطقه جنوب صحرای آفریقا، با تأخیر و کاهش مواجه شدند. حتی پروژه‌هایی که با مشارکت «صندوق ملاله» در راستای آموزش دختران شکل گرفته بودند، تحت فشار شدید مالی قرار گرفتند. یونسکو همچنین ناچار شد برای مقابله با بحران مالی، حدود ۲۰درصد از نیروی انسانی خود را تعدیل کند. در سال ۲۰۱۷، این نهاد حدود ۱۲۰۰ کارمند داشت که در پی مشکلات مالی، نزدیک به ۲۰۰ نفر از آنان– عمدتاً در حوزه‌های اداری و پشتیبانی– اخراج شدند.

اقدامی که ترامپ آن را با عنوان دفاع از منافع آمریکا و مقابله با «تعصب ضداسرائیلی» توجیه کرد، نه‌تنها دستاوردی برای واشنگتن نداشت، بلکه وجهه آمریکا را که پیش از آن نیز به‌دلیل بدعهدی‌های مکرر در نهادهای بین‌المللی مخدوش شده بود، بیش از پیش تضعیف کرد. ترامپ با این تصمیم ساده‌لوحانه که صرفاً در راستای جلب رضایت لابی‌های صهیونیستی در آمریکا و خوشنودی مقامات رژیم صهیونیستی اتخاذ شد، کشورش را به سمت انزواى بین‌المللی – حتی در میان متحدان سنتی– سوق داد.

خروج مجدد آمریکا از یونسکو به دستور دولت ترامپ، نه‌تنها بیانگر تداوم سیاست‌های یکجانبه‌گرایانه واشنگتن بلکه بازتابی آشکار از تبعیت بی‌قید و شرط آمریکا از منافع رژیم صهیونیستی است. استناد وزارت خارجه آمریکا به «تصمیمات ضداسرائیلی» یونسکو در حالی صورت گرفت که این سازمان با اقداماتی نظیر پذیرش عضویت کامل فلسطین و ثبت اماکن مقدس و الخلیل به عنوان میراث جهانی، در مسیر دفاع از حقوق مشروع ملت فلسطین حرکت کرده است؛ اقدامی که با خشم تل‌آویو و واکنش تند واشنگتن همراه شد. این خروج، دومین‌بار در تاریخ روابط آمریکا و یونسکوست که در آن دولت آمریکا، همانند دوران ریاست‌جمهوری ریگان، منافع جهانی را فدای مصالح داخلی و فشارهای لابی‌های صهیونیستی می‌کند.

در نقطه مقابل، این خلأ، فرصتی طلایی برای رقیب راهبردی آمریکا یعنی چین فراهم کرد تا با افزایش سهم و نقش خود در سازمان‌های بین‌المللی، از جمله یونسکو، عملاً جای خالی واشنگتن را پر کرده و نفوذ خود را در ساختارهای جهانی تحکیم بخشد.

علیرضا همتی بهار